

„ Да ѝ бѣда другарь вѣрный

„ Боже подари ми!

„ Бѣло-лика, черно-ока:

„ Гълѣбка девойка

„ Кому ли ще ѝ тя прилика

„ И вѣрна ступанка?

Дур' издума, младый Пенчо,

Да испѣе пѣсянь

Привари го другарь Ненчо

И—съсь гласъ по есень:

„ Моме, моме, малка моме!

„ Ходи кѣдѣ ходишь,

„ Лице-то си, малка моме,

„ Се да позакривашь.

„ Чи душмани-тѣ сѣ много

„ На хубавѣ мома,

„ Нѣ дано имъ не е дълго —

„ Да гы земни врага!...

Това Ненчо дур' издума

Добри замърмора —

Нѣщо страшно му продума

И Ненчо премлъкна,

„ Нищѣ пѣспи, ни приказки:

„ Работѣ глѣдайте!

„ Зидове-тѣ ни сѣ ниски:

„ Мѣжки работете!

„ Кога свіемъ, горѣ, лѣка,

„ Тогава, що щете,

„ Тогазъ ще ни дава рѣкѣ —

„ Пѣйте и играйте.

„ Вы сте млади и незнайте

„ Що ще рече майсторъ.

„ До нѣкогашъ ще видите —

„ Кой-то стани майсторъ.

Кѣтъ продума главатаря —

Сички занѣмяхъ:

Сѣкій с' чука си ударя;

Чукубе звѣнтѣхъ.